

Kr. 39 Øre mod et Overskud af 153.111 Kr. 56 Øre i 1916—17. Overskuddet er overført til Bankens Reservefond, der nu udgør 599.125 Kr. 44 Øre. Banken har efter Udvalgets Opfattelse være ledet godt og forsvarligt, og vi kan derfor slutte os til Revisorernes Indstilling om, at Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13 godkender Regnskabet fra 1. April 1917 til 31. Marts 1918.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling, saalydende:

„Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1917 til 31. Marts 1918.“
vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Handel med Aktiekupons.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.).

Sagen sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Hage): Jeg har med megen Interesse læst de Udtalelser, hvormed den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Birck) ledsagede dette Forslag ved dets Fremsættelse. Men det ærede Medlem vil neppe blive overrasket, naar jeg tilføjer, at selve Forslaget har hos mig vakt nogen Følelse af Undren. Dette skyldes ikke just den Omstændighed, at man her inddrager under Lovgivningen og Statens Tilsyn Forhold, som hidtil har været ansete for at kunne overlades til Folks egen Omsorg. I de sidste 4 eller 5 Aar er vi i en Grad, som man ikke tidligere havde tænkt sig Muligheden af, blevet vant til, at Samfundsmagten griber ind i en Mængde private Forhold, saa noget mere eller noget mindre i den Retning kan ikke vække særlig Forundring. Derimod undrer det mig noget, hvorfor man, naar man vil slaa ned og søge at hindre en alt for vidtgaende og urimelig Spekulation paa Børsen, netop vælger et saa lille Omraade som Handel

med Kuponer, da der jo er saa mange andre Værdier, der i langt højere Grad benyttes som Materiale for vidtgaende Spekulationslyst. Den ærede Ordfører gav et malerisk og i store Træk vistnok rigtigt Billede af den Spillelyst, som efterhaanden har grebet om sig paa Københavns Fondsbørs. Men selv om det just i den sidste Tid har vakt nogen Opmærksomhed, at en Del Spekulanter har kastet sig over Handelen med Kupons, kan man dog ikke se bort fra, at Spillet med Aktier er saa mangfoldige Gange større. Hvis man vil gribe ind for at hæmme vidt-dreven Spekulation paa Fondsbørsen, er det vanskeligt at motivere, hvorfor man just bliver staaende alene ved Kuponerne. Og det maa i denne Sammenhæng erindres, at hvis man betragter Handel paa Levering med Genstande, hvis Værdi i Øjeblikket vanskeligt lader sig bestemme, blot som en Form for Væddemaal, saa er Væddemalet efter vor Lovgivning ikke noget, der er ugyldigt, endsige forbudt. Væddemaal anses i Almindelighed for at være retslig bindende for de to Parter, som indgaar det, og det er saa langt fra, at Staten stiller sig fjendtligt overfor Væddemaal, saaledes at den søger at hindre det, at man tværtimod ser, at Staten tager Indtægter af Totalisatorer paa Væddeløbsbanerne. At der i og for sig skulde være noget mere demoraliserende i Væddemaal om Kupons end i Væddemaal om Travere, er mig ikke ret indlysende. Imidlertid er det altid et Spørgsmaal, man kan overveje, om man vil erklære Leveringshandel om Kupons for ugyldig, hvilket altsaa vil sige, at de Parter, som slutter en saadan Handel, ikke vil være i Stand til ad Rettens Vej at fremtvinge Opfyldelsen; man vilde vel endog, hvis man havde erlagt Betaling, i saadant Fald blive berettiget til at søge den tilbagegivet.

Dette kan, som sagt, om man vil, tages under Overvejelse. Hvad der imidlertid forekommer mig at være paafaldende besynderligt, er Bestemmelsen i § 3, som siger: „Paa Københavns Børs maa der ikke omsættes Kuponer, før Udbyttet er deklareret“. Jeg har Vanskelighed ved at forstaa, hvad der tænkes opnaaet ved denne Bestemmelse. „Københavns Børs“ maa vel betyde „oppe i Børslokalet“. Men hvad der skal vindes ved at forbyde to Mænd at afslutte en Handel paa Børsen, naar de bare behøver at gaa ud paa Gaden eller at mødes i et Kontorlokale for at kunne afslutte den, er mig ikke forstaaeligt. Naar det dernæst hedder i § 1, at det er forbudt Medlemmer